

Sześćdziesiąt lat w służbie Pana

Bardzo serdecznie pozdrawiam wszystkich braci i siostry w imieniu naszego Pana Jezusa Chrystusa. Na wprowadzenie wybrałem słowa Pawła, który otrzymał bezpośrednie powołanie i został mianowany do służby:

„Dzięki składam temu, który mnie wzmocnił, Chrystusowi Jezusowi, Panu naszemu, za to, że mnie uznał za godnego zaufania, zleciwszy mi tę służbę” (1. Tym. 1, 12).

Jak wszyscy wiecie, poświęciłem swoje życie Panu już w 1949 roku na konferencji zielonoświątkowej w Hamburgu i jednocześnie dowiedziałem się o szczególnej służbie brata Branhama. W 1955 roku mogłem wziąć udział w zgromadzeniach w Karlsruhe i poznać go tam osobiście podczas naszej pierwszej wspólnej rozmowy.

Po dokładnie 60 latach odnoszę się jeszcze raz do niezwykłego przeżycia, jakie stało się moim udziałem w poniedziałek, 2 lutego 1962. Mówię prawdę przed obliczem Boga. Stało się to przed wschodem słońca: Pan przemówił z prawej strony okna słowami: **„Mój sługo, twój czas dla tego miasta wkrótce się skończy. Poślę cię do innych miast, byś zwiastował Moje Słowo”**. Podniosłem ręce i powiedziałem: „Panie, oni nie będą mnie słuchać...”. Pan odpowiedział: **„Mój sługo, nadchodzi czas, gdy będą cię słuchać. Zaopatrzenie się w pożywienie i artykuły spożywcze, ponieważ nadejdzie wielki głód. Wtedy będziesz stał pośrodku ludu i rozdzielał pokarm...”**.

W grudniu 1962 odwiedziłem brata Branhama w Jeffersonville. Dzięki boskiemu objawieniu powtórzył dokładnie słowo w słowo po angielsku to, co Pan nakazał mi 2 kwietnia po niemiecku. Świadcami tego byli bracia Fred Sothman i Banks Wood. Potem wyjaśnił mi: „Pokarm, który masz zgromadzić, to nie ziemskie pożywienie, jak myślałeś, lecz obiecane na ten czas Słowo, które jest w kazaniach nagrywanych na taśmy. Jednak poczekaj z rozdawaniem aż otrzymasz przynależną do niego resztę”.

Wszyscy wiemy, że bratu Branhamowi, obiecanemu prorokowi (Mal. 3, 23), powiedziano 11 czerwca 1933: **„Jak Jan Chrzciciel został wysłany przed pierwszym przyjściem Chrystusa, tak ty zostaniesz wysłany z poselstwem, które poprzedzi drugie przyjście Chrystusa”**. On sam wielokrotnie podkreślał: „To nie ja, ale poselstwo poprzedzi drugie przyjście Chrystusa”. Bóg użył go, by objawił wszystkie tajemnice i zgromadził pokarm. 11 czerwca 1958 powiedział do mnie w Dallas w Teksasie na końcu naszej rozmowy: „Bracie Frank, ty wrócisz z tym poselstwem do Niemiec”. Odtąd regularnie przysyłało nam jego kazania na taśmach, a ja zacząłem je tłumaczyć.

PAN darował mi zlecenie, a ja wypełniłem je we wszystkich szczegółach. Z tego miejsca po odejściu brata Branhama Słowo Boże było niesione na cały świat. Podczas moich podróży misyjnych wygłaszałem tylko dwa, góra trzy kazania w jednym mieście i jechałem do następnego. Dzięki miejscowym braciom powstawały potem lokalne zbory.

2 kwietnia 1962 był dniem, w którym Pan dał mi zlecenie i mianował do Swej służby. W ciągu 60 lat kilkakrotnie udzielił mi słyszalnym głosem wskazówek związanych z moją służbą.

Chciałbym zaznaczyć, że nigdy nie działa się to we śnie, lecz zawsze na jawie. Za każdym razem mogę wymienić dzień, miejsce i godzinę. W ten sposób 19 września 1976 w Edmontonie, w niedzielę rano, Pan wypowiedział rozkazującym głosem następujące słowa: „**Mój sługo, zgodnie z Mat. 24, 45-47 przeznaczyłem cię, byś rozdzielał pokarm we właściwym czasie**”. Kto czyta to miejsce Biblii, stwierdzi, że w wersecie 47 jest napisane: „... (Pan) *postawi go nad całym mieniem swoim*”. W naszym czasie objawiony został cały plan Boży jak jeszcze nigdy przedtem. Mogę ja Paweł i ja poświadczyć: „*Nie uchylałem się bowiem od zwiastowania wam całej woli Bożej*” (Obj. 20, 27). W moich kazaniach, broszurach i okólnikach omówiony został każdy biblijny temat.

U Mat. 24 nasz Pan przepowiedział nie tylko zburzenie świątyni, rozproszenie Izraela i w podobieństwie o drzewie figowym także ich powrót do ojczyznanego kraju (w. 32), ale również to, co wydarzy się w czasie końca, mianowicie wojny, klęski głodu, zarazy, trzęsienia ziemi i drogie czasy. Do tego należy także werseł 14: „*I będzie głoszona ta ewangelia o Królestwie po całej ziemi na świadectwo wszystkim narodom, i wtedy nadejdzie koniec*”, tak samo jak to, co jest napisane w wersełach 45-47, a więc zarówno zwiastowanie Słowa jak i rozdzielanie duchowego pokarmu.

W istocie żyjemy jeszcze w biblijnych dniach, kiedy Pan sam posłał Swojego sługę i proroka z poselstwem, a mi dał zlecenie zwiastowania objawionego Słowa i podawania dalej nagromadzonego pokarmu – ukrytej manny. Służba, którą dał mi Pan, łączy się bezpośrednio ze służbą brata Branhama, jak i służba Jozuego była połączona ze służbą Mojżesza. Mojżesz wyprowadził lud z niewoli, jak Pan obiecał Abrahamowi w 1. Mojż. 15, 13, a Jozue wprowadził lud do kraju obietnicy. My jesteśmy przecież dziećmi obietnicy (Gal. 4, 28) i wierzymy w to, co jest napisane w 2. Kor. 1, 20: „*Bo obietnice Boże, ile ich było, w nim znalazły swoje "Tak"; dlatego też przez niego mówimy "Amen" ku chwale Bożej*”. Wierzymy wszystkim obietnicom, które Bóg dał nam w Swoim Słowie, i zobaczymy oraz dożyjemy ich w ich wypełnieniu.

Pozwólcie, że powiem wyraźnie: Nie chodzi o brata Branhama i nie o brata Franka, lecz o obietnice – Słowo na ten czas. Tylko Bóg sam decyduje, komu powierzy dane zadanie, tym bardziej, gdy chodzi o powołanie bezpośrednio związane z Bożym planem zbawienia. Paweł nie modlił się o powołanie, brat Branham nie modlił się o powołanie, ja nie modliłem się o powołanie. Ale Bóg od wieczności tak zaplanował i tak się stało w naszym czasie. Wciąż jeszcze obowiązuje, co powiedział nasz Pan: „*Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto przyjmuje tego, kogo poślę, mnie przyjmuje; a kto mnie przyjmuje, przyjmuje tego, kto mnie posłał*” (Jan 13, 20). Kto mija się z tym, co Bóg czyni zgodnie ze Swoim Słowem, mija się z Bogiem jak wszyscy inni w denominacjach i buduje swoje własne królestwo.

W 1962, gdy Pan dał mi zlecenie, miałem 29 lat, w tym roku ukończę 89 lat i z wdzięcznością spoglądam wstecz na wiele lat w Jego służbie. Nie składam świadectwa o sobie samym, poświadczam tylko przed wszechmocnym Bogiem, co należy do tego posłania i co Pan uczynił we wszystkich krajach na ziemi. Na całym świecie zwiastowane było wieczne poselstwo zbawienia ze wszystkimi biblijnymi naukami. PAN powiedział: „... *i wtedy nadejdzie koniec*”. My, którzy wierzymy poselstwu czasu końca, śmiemy poświadczyć, że Bóg objawił nam wszystkie tajemnice Słowa planu zbawienia i wszystko odnowił.

Proszę Was, byście uważnie przeczytali następujące miejsce Biblii, które odnosi się także do mojej służby: „*Tego Kościoła (zboru wg. niemieckiego tłumaczenia – przyp. tłum.) sługą zostałem zgodnie z postanowieniem Boga, powziętym co do mnie ze względu na was, abym w pełni rozgłosił Słowo Boże, tajemnicę, zakrytą od wieków i od pokoleń, a teraz objawioną świętym jego. Im to chciał Bóg dać poznać, jak wielkie jest między poganami bogactwo chwały tej tajemnicy, którą jest Chrystus w was, nadzieja chwały*” (1. Kol. 25-27).

Bóg tak sprawił, że dzięki podróżom misyjnym nawiązałem w ciągu tych lat kontakty na całym świecie i że teraz dzięki emisji kazań we wszystkich językach wszyscy prawdziwi wierzący mogą słuchać, co Duch mówi do zboru, doprowadzając w ten sposób Jego zbor do równego kroku z Jego Słowem, jak było na początku.

W Centrum Misyjnym w Krefeld pewnie już nigdy nie będą się mogły odbywać międzynarodowe zgromadzenia jak w ciągu minionych ponad 40 lat. Nie będę też już odbywał podróży misyjnych. Teraz wszyscy wierzący zgromadzają się wszędzie, gdzie to możliwe, by modlić się i słuchać kazań, i będą tam, gdzie są, mieli udział w tym, co Bóg uczyni w dopełnieniu.

Jesteśmy Panu wdzięczni za naszych braci, którzy troszczą się o emisję kazań, jak i o braci tłumaczących na różne języki oraz za wszystkich braci usługujących, którzy przynoszą ludowi Bożemu na całym świecie to same Słowo, czysty duchowy pokarm. „*Nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych*” (Mat. 4, 4). Teraz chodzi o to, by wszyscy, którzy należą do zboru oblubienicy, w miłości Bożej byli prowadzeni przez Ducha Świętego do Bożej jedności, tak by każdy znalazł łączność z Bogiem, dożył osobistego przygotowania oraz posiadał wszystkie zbawienne przeżycia jak na początku i w całkowitej zgodności z każdym Słowem Bożym oczekiwał na zachwycenie (Mat. 4, 4).

Brat Branham uczynił swoją część, ja zrobiłem swoją część. PAN sam dokończy Swoje dzieło zbawienia poprzez potężne działanie Ducha w zborze oblubienicy, tak iż będzie gotowa na spotkanie Oblubieńca (Mat. 25, 10; 1. Tes. 4, 15-18; 1. Kor. 15, 51-58).

Widzimy, jak miejsca Pisma na ten czas wypełniają się na naszych oczach, i śmiemy podnosić nasze głowy, ponieważ zbliża się odkupienie naszych ciał.

„*A Duch i oblubienica mówią: Przyjdź! A ten, kto słyszy, niech powie: Przyjdź!*” (Obj. 22, 17a). „*Amen, przyjdź, Panie Jezu!*” (w. 20).

Działający z polecenia Bożego

E. Frank